ROZHODNUTIA

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2020/1499

z 28. júla 2020

o uplatniteľnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ v prípade výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov v Taliansku

[oznámené pod číslom C(2020) 5026]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES ([1]), a najmä na jej článok 35 ods. 3,

po konzultácii s Poradným výborom pre verejné obstarávanie,

keďže:

1. SKUTOČNOSTI

(1) Spoločnosť Enel Green Power (ďalej len „žiadateľ“) predložila 3. decembra 2019 Komisii žiadosť podľa článku 35 ods. 1 smernice 2014/25/EÚ (ďalej len „žiadosť“). Žiadosť je v súlade s článkom 1 ods. 1 vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/1804 ([2]).

(2) Žiadosť sa týka výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov v zmysle článku 9 smernice 2014/25/EÚ, ktoré poskytuje žiadateľ na území Talianska. Dotknuté služby sú v žiadosti opísané takto: slnečná energia, veterná energia, energia z malých vodných elektrární a geotermálna energia. Žiadateľ nezahrnul do žiadosti biomasu a bioplyn, keďže tvrdí, že podľa praxe Komisie musia systémy stimulov, ktoré v súčasnosti podporujú tieto technológie, viesť k záveru, že súvisiace trhy ešte nie sú priamo vystavené hospodárskej súťaži.

(3) K žiadosti nebolo pripojené odôvodnené a podložené stanovisko prijaté nezávislým vnútroštátnym orgánom. Z toho vyplýva, že v súlade s bodom 1 prílohy IV k smernici 2014/25/EÚ má Komisia na prijatie vykonávacieho aktu o žiadosti 105 pracovných dní. Pôvodná lehota bola prerušená v súlade s bodom 2 prílohy IV k smernici 2014/25/EÚ. Lehota na prijatie vykonávacieho aktu, na ktorej sa dohodol žiadateľ s Komisiou, uplynie 31. júla 2020.

2. PRÁVNY RÁMEC

(4) Smernica 2014/25/EÚ sa uplatňuje na zadávanie zákaziek na výkon činností, ktoré okrem iného súvisia s výrobou a veľkoobchodným predajom elektrickej energie v zmysle smernice 2014/25/EÚ s výnimkou prípadu, keď je činnosť oslobodená podľa článku 34 uvedenej smernice.

(5) Podľa smernice 2014/25/EÚ zákazky, ktorých cieľom je umožniť vykonávanie jednej z činností, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/25/EÚ, nepodliehajú tejto smernici, ak je táto činnosť v členskom štáte, v ktorom sa vykonáva, priamo vystavená hospodárskej súťaži na trhoch, na ktoré je neobmedzený prístup. Priame vystavenie hospodárskej súťaži sa posudzuje na základe objektívnych kritérií, ktoré môžu zahŕňať vlastnosti príslušných výrobkov alebo služieb, existenciu alternatívnych výrobkov alebo služieb považovaných za nahraditeľné na strane ponuky alebo dopytu, ceny a skutočnú alebo potenciálnu prítomnosť viac ako jedného dodávateľa výrobkov alebo poskytovateľa príslušných služieb.

([1]) Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 243.

([2]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1804 z 10. októbra 2016 o podrobných pravidlách uplatňovania článkov 34 a 35 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 275, 12.10.2016, s. 39).

3. POSÚDENIE

3.1. Neobmedzený prístup na trh

(6) Prístup na trh sa považuje za neobmedzený, ak príslušný členský štát vykonal a uplatnil príslušné právne predpisy Únie, ktorými sa otvára dané odvetvie alebo jeho časť hospodárskej súťaži. Tieto právne predpisy sú uvedené v prílohe III k smernici 2014/25/EÚ, v ktorej sa v prípade výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov odkazuje na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ([3]).

(7) Na základe informácií dostupných Komisii Taliansko transponovalo smernicu 2009/72/ES do vnútroštátneho práva prostredníctvom legislatívneho dekrétu č. 93/2011 neskôr zmenenej článkom 26 zákona č. 115/2015 a článkom 33 zákona č. 122/2016. Prístup na relevantný trh sa preto považuje za neobmedzený v súlade s článkom 34 ods. 3 smernice 2014/25/EÚ.

3.2. Priame vystavenie hospodárskej súťaži

(8) Priame vystavenie hospodárskej súťaži by sa malo posudzovať na základe rôznych ukazovateľov, z ktorých žiaden nie je sám osebe rozhodujúci. Pokiaľ ide o trhy, ktorých sa týka toto rozhodnutie, podiel hlavných aktérov na danom trhu predstavuje jedno z kritérií, ktoré by sa mali zohľadniť. Keďže podmienky pre jednotlivé činnosti, na ktoré sa vzťahuje žiadosť, sa líšia, pri skúmaní situácie v oblasti hospodárskej súťaže by sa mali zohľadňovať rozdielne pomery na príslušných trhoch.

(9) Týmto rozhodnutím nie je dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže a štátnej pomoci a iných oblastí práva Únie. Treba spomenúť najmä to, že kritériá a metódy používané na posúdenie priameho vystavenia hospodárskej súťaži podľa článku 34 smernice 2014/25/EÚ sa nemusia nevyhnutne zhodovať s kritériami a metódami používanými na vykonanie posúdenia podľa článku 101 alebo 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ([4]), ako to potvrdil Všeobecný súd ([5]).

(10) Cieľom tohto rozhodnutia je stanoviť, či sú činnosti, na ktoré sa vzťahuje žiadosť, vystavené úrovni hospodárskej súťaže na trhoch, na ktoré nie je obmedzený prístup v zmysle článku 34 smernice 2014/25/EÚ, ktorou sa zaručí, že aj v prípade neexistencie disciplíny vyplývajúcej z podrobných pravidiel obstarávania stanovených v smernici 2014/25/EÚ sa obstarávanie na účely vykonávania činností, na ktoré sa vzťahuje žiadosť, bude vykonávať transparentným, nediskriminačným spôsobom založeným na kritériách, ktoré kupujúcim umožnia nájsť riešenie, ktoré bude celkove ekonomicky najvýhodnejšie.

3.3. Vymedzenie relevantného trhu/trhov

(11) V roku 2012 Komisia vo vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ ([6]) vymedzila výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov ako samostatný trh.

(12) V roku 2017 Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/71 ([7]) v súvislosti s holandským trhom s elektrickou energiou. Pokiaľ ide o Holandsko, Komisia usúdila, že nie je nutné vymedziť samostatné trhy s elektrickou energiou v závislosti od zdroja. Hlavné dôvody odchýlenia sa od vykonávacieho rozhodnutia 2012/539/EÚ v súvislosti s Talianskom boli tieto: skutočnosť, že elektrická energia z obnoviteľných zdrojov sa predávala priamo na veľkoobchodnom trhu a nie netrhovému subjektu, ktorým je prevádzkovateľ prenosovej sústavy v Nemecku a Gestore dei Servizi Energetici (ďalej len „GSE“) v Taliansku, neexistencia prednosti výkupu

([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).

([4]) Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1).

([5]) Rozsudok z 27. apríla 2016, Österreichische Post AG/Komisia, T-463/14, EU:T:2016:243, bod 28.

([6]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2012/539 z 26. septembra 2012, ktorým sa stanovuje výnimka týkajúca sa výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie vyrábanej z konvenčných zdrojov v makrozóne Sever a makrozóne Juh v Taliansku z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Komisie 2010/403/EÚ (Ú. v. EÚ L 271, 5.10.2012, s. 4).

([7]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/71 z 12. decembra 2017, ktorým sa stanovuje výnimka pre výrobu a veľkoobchodný predaj elektriny v Holandsku z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 12, 17.1.2018, s. 53).

elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, skutočnosť, že zákonná sadzba odmeny vzťahujúca sa na elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov bola v podobe výkupného príplatku (v porovnaní s pevnou sadzbou ako v prípade nemeckého a talianskeho precedensu) a skutočnosť, že dotácie na obnoviteľné zdroje energie na začiatku podliehali hospodárskej súťaži prostredníctvom postupu predkladania ponúk, v rámci ktorého o vopred stanovenú výšku dotácií súťažili rôzne technológie.

(13) V tejto žiadosti žiadateľ zastáva názor, že v Taliansku je veľkoobchodný predaj elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a z konvenčných zdrojov súčasťou rovnakého trhu.

(14) Vo svojom podaní zo 6. marca 2020 je taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže Autorita' Garante della Concorrenza e del Mercato (ďalej len „AGCM“) toho názoru, že nie je možné identifikovať samostatný trh s výrobou energie z obnoviteľných zdrojov od trhu s výrobou energie z konvenčných zdrojov. Orgán dodáva, že výroba energie z obnoviteľných zdrojov a výroba energie z konvenčných zdrojov sú úplne zameniteľné z hľadiska pokrytia dopytu po elektrickej energii a že podiel energie z obnoviteľných zdrojov, ktorý sa predáva za trhových podmienok, je vysoký (viac ako 50 % z celkového podielu). V tejto súvislosti AGCM argumentuje, že stimuly poskytnuté na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov sa od roku 2012 významne znížili a časom mala ich úroveň tendenciu zabezpečiť len kompenzáciu nákladov vzniknutých výrobcom elektrickej energie.

(15) Komisia dodáva, že výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov v Taliansku podporuje niekoľko systémov s rôznymi charakteristikami.

(16) Vo svojom vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ Komisia vykonala analýzu prvkov štyroch systémov na podporu výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov vo vzťahu k Taliansku. Vzhľadom na rôzne charakteristiky systémov, ktoré boli v Taliansku zavedené na podporu výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov po tomto rozhodnutí, sa trh na účely analýzy týchto odôvodnení rozdelí na jednej strane medzi systémy, ktoré boli v Taliansku zavedené na podporu výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a analyzované vo vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ, a na druhej strane systémy, ktoré boli v Taliansku zavedené na podporu výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov po tomto rozhodnutí.

(17) V tejto súvislosti je dôležité poznamenať, že nie všetci účastníci príslušných trhov podliehajú pravidlám verejného obstarávania. Preto by spoločnosti, ktoré nepodliehajú týmto pravidlám, obvykle mali mať pri pôsobení na týchto trhoch možnosť vyvíjať konkurenčný tlak na účastníkov trhu, ktorí podliehajú pravidlám verejného obstarávania.

3.4. **Vymedzenie relevantného geografického trhu**

(18) V odvetví elektrickej energie sa relevantný geografický trh často považuje za vnútroštátny. Relevantná geografická oblasť však môže závisieť aj od konfigurácie ponukovej oblasti, ktorá zohľadňuje obmedzenia siete.

(19) Vo svojom vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ Komisia zistila, že v dôsledku prítomnosti obmedzení siete sa relevantné geografické trhy pre výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie z konvenčných zdrojov na účely posúdenia, či boli podmienky stanovené v článku 30 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES ([8]) splnené a bez toho, aby tým bolo dotknuté právo hospodárskej súťaže, považovali za makrozónu Sever a makrozónu Juh.

(20) Pokiaľ ide o geografický trh, žiadateľ zastáva názor, že je vnútroštátny.

(21) Vo svojom podaní zo 6. marca 2020 talianske orgány uviedli, že cenový rozdiel medzi makrozónou Juh a Sardíniou klesol takmer na nulu, kým medzi makrozónou Juh a makrozónou Sicília sa tento cenový rozdiel znížil. AGCM zdôrazňuje decentralizačný postup, ktorý ovplyvnil trh v Taliansku a ktorý sa prejavil rovnomerným poklesom Herfindahl-Hirschmanovho indexu (ďalej len „HHI“) na vnútroštátnej úrovni (549 v roku 2018, 686 v roku 2017, 713 v roku 2016 a 884 v roku 2012). Výpočet HHI poskytol žiadateľ vo svojom podaní z 19. septembra 2019. AGCM však poukazuje na to, že oblastná cena v najmenej jednej makrozóne (Sicília) zostáva permanentne a výrazne odlišná od oblastnej ceny vo zvyšku krajiny.

([8]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 1).

(22) Komisia súhlasí, že vývoj cenových rozdielov za uplynulých osem rokov zaznamenal medzi jednotlivými makrozónami veľmi výrazné zosúladenie. Zdá sa však, že pretrvávanie cenovej prirážky pre trh v makrozóne Sicília si vyžaduje oddelenie tejto zóny od zvyšku talianskeho trhu.

(23) Komisia na účely posúdenia podľa tohto rozhodnutia a bez toho, aby tým bolo dotknuté právo hospodárskej súťaže a pravidlá štátnej pomoci, berie do úvahy dve relevantné geografické oblasti: na jednej strane makrozóny Sever, Juh a Sardínia a na strane druhej makrozónu Sicília.

3.5. **Analýza trhu**

(24) Vo svojom vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ Komisia dospela k záveru, že výnimka z pravidiel verejného obstarávania sa môže vzťahovať len na výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie z konvenčných zdrojov. V rozhodnutí sa uvádza, že podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži stanovená v článku 30 ods. 1 smernice 2004/17/ES sa mala považovať za splnenú s ohľadom na výrobu a veľkoobchodné dodávky elektrickej energie z konvenčných zdrojov na území Talianska, s výnimkou Sardínie a Sicílie. V rozhodnutí sa analyzujú prvky štyroch systémov stimulov týkajúcich sa obnoviteľných zdrojov energie.

(25) Mechanizmus Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (ďalej len „CIP6“) spočíva v povinnej vstupnej sadzbe za elektrickú energiu vyrábanú z obnoviteľných zdrojov a z takzvaných zdrojov podobných obnoviteľným zdrojom energie, predovšetkým elektrickú energiu vyrábanú v kombinovaných elektrárňach a teplárňach. Tento mechanizmus sa vzťahuje na prevádzkové náklady, kapitálové náklady, palivové náklady a zahŕňa stimulačnú zložku, ktorá sa uplatňuje počas prvých ôsmich rokov od zavedenia.

(26) Komplexná sadzba (ďalej len „TO“) sa vzťahuje na elektrárne s inštalovanou kapacitou menej ako 200 kW pre veterné elektrárne a menej ako 1 MW pre iné typy obnoviteľných zdrojov energie. Tento systém je garantovaný na 15 rokov, je dobrovoľný a predstavuje alternatívu systému zelených certifikátov. Komplexná sadzba zahŕňa cenu energie a stimulu.

(27) Mechanizmus zelených certifikátov (ďalej len „CV“) je založený na uložení povinných kvót pre výrobcov a dovozcov elektrickej energie vyrábanej z konvenčných zdrojov, ktorí musia ročne predkladať niekoľko zelených certifikátov. Zelené certifikáty sú potom pridelené zariadeniam na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov v závislosti od zdroja vyrábanej energie a môžu sa vymieňať na samostatnom trhu, ktorý je odlišný od trhu s energiou. Výrobcovia elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov získavajú príjmy z predaja energie z obnoviteľných zdrojov a ako stimul získavajú príjmy z predaja zelených certifikátov. Hodnota zelených certifikátov je určená na základe vzťahu medzi dopytom (zo strany výrobcov a dovozcov elektrickej energie z konvenčných zdrojov) a ponukou (zo strany výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov). Systémy zelených certifikátov sa vzťahujú na zariadenia nad 1 MW (okrem fotovoltických zariadení) a v prípade veternej energie nad 200 kW.

(28) Zelené certifikáty boli zmenené v januári 2016 a premenované na GRIN. Funguje prostredníctvom príplatku k cene elektrickej energie vyplácaného príjemcom systému štvrťročne. Vyplácané sumy a ich trvanie podľa GRIN sú úplne rovnaké ako tie, ktoré by boli príjemcovia systému dostávali podľa predchádzajúcich zelených certifikátov.

(29) Systém energetických účtov (ďalej len „CE“) stimuluje výrobu elektrickej energie z fotovoltických zdrojov a predstavuje výkupný príplatok, v rámci ktorého výrobcovia získajú na medzidennom trhu trhovú cenu a stimulačný poplatok. Tento stimulačný systém je garantovaný na 20 rokov.

(30) Komisia na základe prvkov týchto systémov a špecifík výroby a veľkoobchodného predaja vyrobenej elektrickej energie vo svojom vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ dospela k záveru, že podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži nebola s ohľadom na výrobu a veľkoobchodné dodávky elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov splnená. Keďže podmienky týchto systémov zostali v prevažnej miere nezmenené, Komisia nevidí žiaden dôvod zmeniť svoje posúdenie.

(31) Pokiaľ ide o systémy zavedené po vykonávacom rozhodnutí 2012/539/EÚ, najdôležitejšie z nich boli oznámené Komisii a boli schválené rozhodnutím Komisie C(2016) 2726 ([9]) a rozhodnutím Komisie C(2019) 4498 ([10]) v súlade s pravidlami o štátnej pomoci. Z toho vyplýva, že tieto systémy zahŕňajú vhodnú odmenu vzhľadom na vzniknuté náklady a že poskytnutá pomoc nenarúša jednotný trh.

([9]) Rozhodnutie Komisie C(2016) 2726 z 28. apríla 2016 o podpore elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov.

([10]) Rozhodnutie Komisie C(2019) 4498 zo 14. júna 2019 o podpore elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov v období rokov 2019 až 2021.

(32) Pokiaľ ide o systém ustanovený ministerskou vyhláškou z 23. júna 2016, bol otvorený pre všetky obnoviteľné zdroje energie okrem fotovoltickej slnečnej energie. Príjemcovia boli rozdelení do troch kategórií v závislosti od výkonu elektrárne: nové veľké generátory (t. j. s inštalovanou kapacitou väčšou ako 5 MW), nové stredne veľké generátory (napr. s inštalovanou kapacitou od 500 kW2 do 5 MW, pričom táto kategória zahŕňa aj modernizáciu generátorov akejkoľvek veľkosti) a menšie generátory (t. j. s inštalovanou kapacitou najviac 500 kW). Komisia upozornila, že pokiaľ ide o technológie oprávnené v rámci systému, náklady na výrobu elektrickej energie (ďalej len „LCOE“) by boli vyššie ako očakávaná trhová cena elektrickej energie, a že čistá súčasná hodnota projektov týkajúcich sa obnoviteľných zdrojov energie (ďalej len „NPV“) by bez pomoci a za bežných trhových podmienok bola záporná.

(33) Pokiaľ ide o systém zavedený ministerskou vyhláškou zo 4. júla 2019, tento systém spočíva v prevádzkovej pomoci na výrobu elektrickej energie zo zariadení, ktoré využívajú tieto technológie obnoviteľných zdrojov energie: veternú energiu získavanú na pevnine, fotovoltickú slnečnú energiu, hydroelektrickú energiu a energiu získanú z plynov z kanalizácie. Komisia rovnako ako v prípade rozhodnutia C(2016) 2726 poznamenala, že v prípade technológií oprávnených podľa tohto systému by boli LCOE vyššie ako očakávaná trhová cena elektrickej energie. NPV projektov týkajúcich sa obnoviteľných zdrojov energie by bola preto bez pomoci a za normálnych trhových podmienok záporná. Komisia dospela k záveru, že projekty využívajúce systém by bez pomoci neboli finančne životaschopné.

(34) Pre malé ostrovy bol osobitný systém zavedený ministerskou vyhláškou zo 14. februára 2017. Ide o 20 ostrovov, z ktorých 14 sa nachádza v okolí Sicílie a nie je pripojených k pevninskej elektrizačnej sústave. Majú rozlohu viac ako štvorcový kilometer, nachádzajú sa viac ako 1 km od pevniny a žije na nich najmenej 50 obyvateľov. Pre každý ostrov boli v rámci energetickej transformácie do roku 2030 stanovené konkrétne ciele v oblasti elektrickej energie a tepla. Udeľuje sa prístup k novej výstavbe, k zlepšeniu a k reaktivácii zariadení na výrobu elektriny s výkonom najmenej 0,5 kW, ktoré boli uvedené do prevádzky po 15. novembri 2018, sú pripojené k elektrickej rozvodnej sieti ostrova a sú napájané z miestne dostupných obnoviteľných zdrojov energie. Príjemcovia dostávajú vstupnú sadzbu za elektrickú energiu predanú do rozvodovej siete a výkupný príplatok za elektrickú energiu vyrobenú a okamžite spotrebovanú na danom mieste.

(35) Mechanizmus Ritiro Dedicato (ďalej len „RID“) je mechanizmus, ktorý umožňuje výrobcom uvádzať na trh elektrickú energiu dodávanú do rozvodovej siete. Spočíva v predaji elektrickej energie spoločnosti GSE a nahrádza akýkoľvek iný zmluvný záväzok súvisiaci (okrem iného) so službami dispečingu a prepravy energie. Zariadenia s výkonom menším ako 10 MW majú nárok na RID spolu so zariadeniami s akýmkoľvek výkonom, ak sú napájané [slnečnou, veternou, prílivovou energiou, energiou z vĺn, geotermálnou energiou alebo hydraulickými zdrojmi, ktoré sa obmedzujú na zariadenia na prietok vody alebo] inými obnoviteľnými zdrojmi energie za predpokladu, že ich vlastní samovýrobca. RID je alternatívou k stimulom poskytnutým v rámci iných systémov ustanovených ministerskými vyhláškami z 5. júla 2012, 6. júla 2012, 23. júna 2016 a 4. júla 2019.

(36) Scambio sul Posto (ďalej len „SSP“) umožňuje ekonomickú kompenzáciu medzi hodnotou spojenou s elektrickou energiou dodávanou do siete a hodnotou spojenou s elektrickou energiou odobranou a spotrebovanou v inom období, než v ktorom sa elektrická energia vyrába. Vzťahuje sa na zariadenia, ktoré boli uvedené do prevádzky najneskôr do 31. decembra 2014, ak sú napájané z obnoviteľných zdrojov energie alebo z vysokoúčinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny (ďalej len „HE CHP“) s maximálnym výkonom nepresahujúcim 200 kW, alebo zariadení s kapacitou až do 500 kW, ak je napájaný z obnoviteľných zdrojov energie a uvedený do prevádzky po 1. januári 2015. SSP je alternatívou k stimulom poskytnutým v rámci iných systémov ustanovených ministerskými vyhláškami z 5. júla 2012, 6. júla 2012, 23. júna 2016 a 4. júla 2019.

(37) Komisia konštatuje, že systémy stanovené ministerskými vyhláškami z 23. júna 2016 a zo 4. júla 2019 zahŕňajú postup predkladania ponúk s cieľom využiť stimuly.

(38) Komisia konštatuje, že úroveň hospodárskej súťaže s cieľom využiť stimuly zo systémov stanovených ministerskými vyhláškami z 23. júna 2016 a 4. júla 2019 sa zvýšila, čím sa zvýšil aj počet žiadateľov a ponuky na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Na základe toho Komisia usudzuje, že zariadenie na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, ktoré využíva novšie systémy, pracuje v konkurenčnom prostredí.

(39) Pokiaľ ide o ďalšie tri systémy, systém ustanovený ministerskou vyhláškou zo 14. februára 2017, RID a SSP, Komisia nemá žiadny dôvod vyvodiť záver, že príjemcovia podliehajú konkurenčnému tlaku. Niektoré z ich prvkov, ako napríklad vstupná sadzba alebo skutočnosť, že vyrobenú energiu vykupuje spoločnosť GSE, sú podobné ako v iných systémoch analyzovaných v rozhodnutí z roku 2012.

4. ZÁVER

(40) Vzhľadom na preskúmané faktory by sa podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži stanovená v článku 34 smernice 2014/25/EÚ mala považovať za splnenú v súvislosti s obstarávateľmi s ohľadom na výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na základe schém zavedených v Taliansku ministerskými vyhláškami z 23. júna 2016 a zo 4. júla 2019.

(41) Ďalej, keďže sa podmienka neobmedzeného prístupu na trh považuje za splnenú, smernica 2014/25/EÚ by sa nemala uplatňovať, keď obstarávatelia zadávajú zákazky určené na umožnenie výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na základe schém zavedených v Taliansku ministerskými vyhláškami z 23. júna 2016 a 4. júla 2019, ani keď organizujú súťaže návrhov na vykonávanie takejto činnosti v tejto geografickej oblasti.

(42) Vzhľadom na preskúmané faktory by sa podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži stanovená v článku 34 smernice 2014/25/EÚ nemala považovať za splnenú v súvislosti s obstarávateľmi s ohľadom na výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na základe schém zavedených mechanizmami CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerskou vyhláškou zo 14. februára 2017, RID a SSP. V dôsledku toho by sa smernica 2014/25/EÚ mala naďalej uplatňovať v prípade, keď obstarávatelia zadávajú zákazky s cieľom umožniť výrobu elektrickej energie v Taliansku, alebo v prípade, keď organizujú súťaže návrhov na vykonávanie takejto činnosti v Taliansku.

(43) Vzhľadom na preskúmané faktory by sa podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži stanovená v článku 34 smernice 2014/25/EÚ mala považovať za splnenú s ohľadom na výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov v Taliansku, s výnimkou Sicílie.

(44) Keďže na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, ktoré podliehajú systémom CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerskej vyhláške zo 14. februára 2017, RID a SSP, by sa aj naďalej mala vzťahovať smernica 2014/25/EÚ, pripomína sa, že s verejnými zákazkami vzťahujúcimi sa na viacero činností je potrebné zaobchádzať v súlade s článkom 6 uvedenej smernice. To znamená, že keď obstarávateľ uskutočňuje „zmiešané“ obstarávanie, teda obstarávanie používané na podporu vykonávania činností vyňatých z uplatňovania smernice 2014/25/EÚ, ako aj činností z nej nevyňatých, musia sa zohľadniť činnosti, na ktoré je zákazka primárne určená. V prípade takéhoto zmiešaného obstarávania, keď je účelom v zásade podporovať činnosti, ktoré nie sú vyňaté, sa majú uplatňovať ustanovenia smernice 2014/25/EÚ. Ak nemožno objektívne určiť, na ktorú činnosť je zákazka primárne určená, má sa zadať v súlade s pravidlami stanovenými v článku 6 ods. 3 smernice 2014/25/EÚ.

(45) Je potrebné pripomenúť, že v článku 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ ([11]) o udeľovaní koncesií sa stanovuje výnimka z uplatňovania uvedenej smernice na koncesie, ktoré udeľujú obstarávatelia, ak pre členský štát, v ktorom sa koncesie majú plniť, bolo v súlade s článkom 35 smernice 2014/25/EÚ stanovené, že táto činnosť je priamo vystavená hospodárskej súťaži v súlade s článkom 34 danej smernice. Keďže sa dospelo k záveru, že činnosť výroby a veľkoobchodného predaja elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov na základe schém zavedených v Taliansku ministerskými vyhláškami DM z 23. júna 2016 a DM zo 4. júla 2019 je priamo vystavená hospodárskej súťaži, koncesné zmluvy, ktorých cieľom je umožniť vykonávanie týchto činností v Taliansku (okrem Sicílie) budú vyňaté z rozsahu pôsobnosti smernice 2014/23/EÚ.

(46) Keď zariadenia prestanú dostávať podporu zo systémov CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerskej vyhlášky zo 14. februára 2017, RID a SSP, ustanovenia smernice 2014/25/EÚ by sa už na ne nemali vzťahovať, pretože sa budú považovať za zariadenia vystavené hospodárskej súťaži.

(47) Toto rozhodnutie je založené na právnej a skutkovej situácii v období od apríla 2017 do mája 2020, ako to vyplýva z informácií, ktoré predložili žiadateľ a talianske orgány, a z verejne dostupných informácií. Môže sa preskúmať, keby značné zmeny v právnej alebo skutkovej situácii viedli k tomu, že by už neboli splnené podmienky uplatniteľnosti článku 34 smernice 2014/25/EÚ,

([11]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 1).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Smernica 2014/25/EÚ sa neuplatňuje na zákazky zadávané obstarávateľmi, ktorých cieľom je umožniť v Taliansku výrobu a veľkoobchodný predaj elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov, na ktorú sa vzťahujú systémy podpory stanovené ministerskými vyhláškami z 23. júna 2016 a 4. júla 2019.

Článok 2

Smernica 2014/25/EÚ sa naďalej uplatňuje na zákazky zadávané obstarávateľmi, ktorých cieľom je umožniť v Taliansku výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, na ktorú sa vzťahuje niektorý z uvedených systémov podpory:

a) Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6);

b) mechanizmus zelených certifikátov alebo GRIN;

c) systém energetických účtov;

d) komplexná sadzba;

e) ministerská vyhláška zo 14. februára 2017;

f) mechanizmus Ritiro Dedicato;

g) Scambio sul Posto.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 28. júla 2020

Za Komisiu
Thierry BRETON
člen Komisie